

Tren İstasyonunda Son Yolcu Gibiyim

– ÖNDER_34 · 01 Ağustos 2019

Saat gece yarısı

Uykuya küsmüş gözlerim

Bir sağa bir sola

Ya da tavana bakıp duruyorum

Derin düşünceler için de

Tüttürüyorum sigara

Gecenin siyah perdesi çekilmiş

Göğe bakıyorum uzun dalışlarla

Ardında soru işareti olan

Gelecek yarını düşünüyorum

Geride kalan dün gibi mi olacak

Yoksa başka mı

Sokaklara bakıyorum

Kimsecikler yok

Lambaların altında sallanıp

Dökülen ağaç yaprakları dışında

Sanki erken gelmiş

Bu yıl bana güz mevsimi

İçleniyorum kendimce içten içe

Konuşacağım kimsede yok diye

Kalem kağıt ile yazacağım şiir dışında

Volkanik dağ misali

O andaki halimle

Dökülüyorum uzun uzun

Yazdığım satırlara

Tren istasyonunda

Kalmış son yolcu gibiyim

Yüreğe sığmayıp dışıma taşan hüznüm

Ağır geliyor ayakta duran benliğime

Sonunda dalıveriyorum

Hemen arkamda duran bankta

Tan vakti gelene kadar.